

Моральний кодекс Християнства

Черговий липневий духовний ранок на відміну від попередніх, що проходили в малому залі засідань районної ради та РДА, відбувся в приміщенні центральної районної бібліотеки за участю їх працівників та завідувачів сільських книгозбірень. За доброю традицією до спільної молитви та вивчення слова Божого долучилися духовні особи - настоятелі православних храмів Помісної Православної Церкви України на чолі з благочинним Мирославом Синицею, пресвітери, пастори, євангелісти, диякони общин Церкви євангельських християн - баптистів та християн віри євангельської, керівники району, громадські активісти, представники засобів масової інформації.

Тему обрали для обговорення надзвичайно актуальну і дві тисячі років тому, і для нашого сьогодення - «Нагірна проповідь - моральний кодекс християнства». Завдяки сучасним технічним засобам вона повністю прозвучала під хвилюючий музичний супровід, не залишивши байдужим жодного з присутніх.

Після традиційної спільної молитви модератор зібрання пастор Церкви євангельських християн-баптистів Григорій Бортманський, привітавши учасників духовної спільноти та побажавши всім рясних Божих благословінь, звернувся до настоятеля Соснівського Свято-Михайлівського храму ПЦУ Тарасія Юречка з пропозицією прокоментувати основні постулати Нагірної проповіді. Зазвичай ми коротко переповідаємо на газетних сторінках подібні виступи, але цього разу вирішили опублікувати його повністю, зважаючи на важливість моральних засад почутого для кожного з нас:

- Спочатку Господь вказав, якими мають бути Його ученики, тобто усі християни. Як вони повинні виконувати Закон Божий, щоб здобути блаженне вічне життя у Царстві Небесному. Для цього Він дав дев'ять заповідей блаженства. Потім Господь дав учення про Провидіння Боже, про неосудження інших, про силу молитви, про милосердя, милостиню та про багато чого іншого.

У Старому Завіті Господь дав Закон у безплідній пустелі, на горі Синай. Тоді грізна темна хмара застинала вершину гори, гримів грім, миготіли блискавки і лунали звуки труб. Ніхто не наслідювався наблизитися до гори, крім пророка Мойсея, якому Господь вручив десять Заповідей Закону.

Тепер же Господь оточений щільним натовпом народу. Усі намагаються підійти ближче до Нього і торкнутися хоча б краю одягу Його, щоб отримати від Нього благодатну силу. І ніхто не відходить від Нього без утіхи.

Старозавітний Закон є закон суворої правди, а Новозавітний Закон Христів - закон Божественної любові і благодаті, який дає людям силу виконувати Божий Закон. Сам Ісус Христос сказав: «Я прийшов не порушити Закон, а виконати» (Мф 5, 17).

Втілюючи блаженства в щоденному житті, людина може перемінити себе і світ навколо себе. Боротися з несправедливістю можна різними способами, але основне - щоб така діяльність була наповнена духом Христа і керувалася Його словами. Інший шлях може здаватися коротшим і часом навіть ефективнішим, але він передбачає відхилення від заповідей і може привести до фатальних наслідків. Змінилися епохи, кордони, але заклик, проголошений у Нагірній проповіді, залишився незмінним. Людина потребує блаженності, щастя, але не завжди знає, як і де їх шукати. Христос проголошує, що лише на справедливості та любові можна побудувати щось стабільне і добре. Всі інші пропозиції лише віддаляють від справжнього шляху - того, що веде в Царство Боже.

Слід зрозуміти парадоксальну річ: наука, проголошена з невеликого пагорба над Генезаретським озером, своїми вимогами сягає вище, ніж заповіді, що прозвучали на стрімких скелях Сінаю. Господь каже все переоцінити, відкинути те, про що мріє світ, і полюбити те, що, здавалось би, ні на що не заслуговує.

Людська логіка не допоможе нам піднятися на Гору Блаженств. Туди можна дістатися тільки завдяки глибокій, правдивій вірі, такій, яка твердо переконана, що Той, котрий сказав сказав: «І ото Я перебуватиму з вами повсякденно аж до кінця віку» (Мт. 28:20), - не кидав слів на вітер. «Скажи мені, як ти розумієш Христові блаженства, і я скажу тобі, якою є твоя віра». Якщо людина твердить, що крізь життя треба йти, розштовхуючи всіх ліктями, що чинити добро не вигідно, то це означає, що слова Христа не мають для неї жодного значення. Бо якщо твоя перспектива зводиться лише до «тут і тепер», то ти ніколи не зрозумієш фрази: «Радійте та веселіться, нагорода бо ваша велика на небесах!» (Мт. 5:12).

Саме в цьому й полягає різниця між християнином і людиною, яка керується тільки законами природи. Бути християнином - це наважитися присвятити своє життя цінностям, які «розсудливим» людям видаються абсурдними; це насмілитися йти за Вчителем, Який «не має де й голови прихилити» (Мт. 8:20); і не дивуватися, якщо нас за це переслідуватимуть, якщо нам це не «окупиться». «Раб не більший за пана свого. Як Мене переслідували, то й вас переслідувати будуть» (Ів. 15:20). Прийняття цієї правди - остаточний критерій нашої віри, довіри до Бога та Його Слова.

Ісус Христос, звертаючись до своїх учнів, говорить: «Ви-сіль землі. Якщо сіль втратить силу, то чим зробити її солоною. Вона вже ні на що не годиться, як тільки хіба викинути її геть на потоптання людям» [Мт. 5:13]. Спаситель закликає апостолів охороняти людей від зіпсуття. А ми повинні виконувати і пам'ятати, про нагороду - Царство Небесне.

Своїми думками з приводу глибокого усвідомлення і виконання дев'яти заповідей Блаженства, застосування Христової науки у щоденному житті щодо віри, любові, милосердя, смирення поділилися пастори Церкви ЄХБ Григорій Бортманський, Юрій Токар, Ярослав Боровець, бібліотекар публічно-шкільної бібліотеки с. Зірне Валентина Саванчук, ветеран журналістики Петро Желінський, священники парафій ПЦУ в районі благочинний Мирослав Синиця, Ігор Івасейко, Олег Бабак. Голова районної державної адміністрації Віталій Люшин наголосив на тому, що настанови Ісуса Христа з Нагірної проповіді мають стати для кожного державного посадовця найвищими моральними засадами у його діяльності, бо державу належить будувати на міцній основі Божих заповідей, а не на піску безвір'я, гордині, байдужості.

Закінчився духовний ранок так же хвилююче, як і розпочався - солісти районного будинку культури Павло і Наталія Поліщуки, Юлія Дибач проникливо виконали Блаженства Нагірної проповіді.

Учасники молитовного сніданку не поспішали розходитися, продовжували обговорювати моральний кодекс кожного християнина, який не втратив своєї значимості за дві тисячі літ.

Надія Ярмолюк.